

วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

การส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย
ด้วยการจัดกิจกรรมนิทานคุณธรรม

พื้นฐานการพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม
และสติปัญญา อนุบาล 2 ปี 2567
สอดคล้องกับมาตรฐานที่ 1 คุณภาพของเด็ก

โรงเรียนวัดเกาะสวาด

อ. ตากใบ จ. นราธิวาส

สำนักงานการศึกษา คำนำ กรมศึกษา นราธิวาส เขต 2

Best Practice “การส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมนิทานคุณธรรม” นี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้เรื่องพัฒนาการด้านสังคม ซึ่งสามารถฝึกได้ตั้งแต่ยังเป็นเด็กเล็กๆ เช่นนี้ จะส่งผลให้ เด็กๆ มีสังคมที่ดี มีความรับผิดชอบด้วยตนเองได้ สร้างเสริมบุคลิกภาพที่ดี รวมถึงการใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

ท้ายที่สุดนี้ ผู้จัดทำหวังว่า Best Practice “การส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัด กิจกรรมนิทานคุณธรรม” นี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน และผู้สนใจทั่วไป ขอขอบคุณคณะผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์ที่ ให้โอกาสและความรู้ความเข้าใจในการจัดทำ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้จัดทำขออภัยมา ณ ที่นี้ โปรดให้ คำแนะนำโดยตรงเพื่อการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

นางพัชรินทร์ เส็งสีแดง

ผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความสำคัญของผลงาน นวัตกรรม หรือวิธีปฏิบัติที่น่าเสนอ	1-2
จุดประสงค์และเป้าหมายของการดำเนินงาน	3
กลุ่มเป้าหมาย	3
Model	4
กระบวนการผลิตผลงานขั้นตอนการดำเนินงาน (Flow Chart)	5
กระบวนการตรวจสอบ กลั่นกรอง	5
ผลการดำเนินการ ผลสัมฤทธิ์และประโยชน์ที่ได้รับ	6
องค์ความรู้ที่เกิดจากนำ (Best Practices) ไปใช้	6
ปัจจัย ความสำเร็จ	7
บทเรียนที่ได้รับ	7
การเผยแพร่และการได้รับการยอมรับ	7
ภาคผนวก / ภาพประกอบการทำ (Best Practice)	8
บรรณานุกรม	15

วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

ชื่อ (Best Practice)	การส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมนิทานคุณธรรม
ชื่อผู้จัดทำ (Best Practice)	นางพัชรินทร์ เส็งสีแดง
และมีวิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)	เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติจริง

๑. ความสำคัญของผลงาน นวัตกรรม หรือวิธีปฏิบัติที่นำเสนอ

พัฒนาการด้านสังคม หมายถึง การพัฒนาความสามารถในการแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับแบบแผนที่สังคมยอมรับ เพื่อดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข ซึ่งเด็กอายุ ๓-๖ ปีจะเป็นช่วงวัยที่สนใจเรียนรู้สังคมภายนอก บ้านมากขึ้น เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่อยู่รอบตัว พัฒนาการด้านสังคมของเด็กวัยนี้จึง เป็นพื้นฐานการสร้างบุคลิกภาพที่เหมาะสมของเขานในอนาคต

การเล่านิทาน ความหมายของนิทาน จันทร์เพ็ญ ศุภผล (๒๕๓๕ : ๒๖) กล่าวว่า นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่า สืบต่อกันมาโดยอิง ความจริงหรือจินตนาการ มีวัตถุประสงค์ให้ความสนุกสนาน แฝงความคิดสอนใจเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ จากเนื้อหาในนิทาน กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์(๒๕๓๕ : ๘) ให้ความหมายของนิทานว่า หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ เป็นการผูกเรื่อง เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสุขสนุกสนาน แฝงคำสอนจรรยาในชีวิต เป็นการถ่ายทอด วัฒนธรรมต่อเนืองของผู้เล่าให้คนรุ่นใหม่ที่ เกริก ยूनพันธ์(๒๕๓๙ : ๑๖) ให้ความหมายของนิทานว่า เป็นเรื่องราวที่เล่า สืบทอดต่อกันมา ตั้งแต่โบราณ โดยมีเนื้อหาที่เล่าเป็นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม คุณงามความดีเพื่อปลูกจิตสำนึก ของคนให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความดีและเป็นตัวอย่างแก่สังคม ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (๒๕๔๐ : ๔๕) กล่าวว่า นิทาน เป็น เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาโดย วัตถุประสงค์ เพื่อสืบทอดประสบการณ์ความรู้ความคิดหรือค่านิยมบางอย่างให้ผู้ฟัง พร้อมทั้ง สอดแทรกความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินไปพร้อมๆ กัน กุลยา ตันติผลาชีวะ (๒๕๔๑ : ๒๑๐) ให้ความหมายไว้ว่า นิทาน คือ สื่อที่มีประสิทธิภาพสำหรับ การสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย ไม่มีเด็กคนใดไม่ชอบฟังนิทาน นิทาน สามารถสร้างจินตนาการ ความฝัน ความคิด ความเข้าใจ และการรับรู้ให้กับเด็ก วันเนาอยู่เด็น (๒๕๔๒ : ค น า) ให้ความหมายไว้ว่า นิทาน คือ ชีวิตเรื่องราวในนิทานแท้ที่จริง เป็นเรื่องราวของชีวิต นิทานไม่ใช่เรื่องสำหรับเพียงเพื่อฟัง อ่าน เพื่อสนุกหรือรับคำสอนที่แทรกอยู่ เท่านั้น สัมพันธ์ อรุณธำ(๒๕๔๒ : ๒) ให้ความหมายว่า นิทาน คือ เรื่องที่มีผู้ แต่งขึ้นใหม่ โดยยึด ความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการเล่าเรื่องให้เข้ากับสถานการณ์ในเวลานั้นๆ ซึ่งสอดแทรก คุณธรรม จริยธรรม คติสอนใจ ที่ฟังประสงค์ให้ผู้ฟังนำไปใช้ใน ชีวิต จากเนื้อหาของนิทาน เพื่อใช้เป็นสื่อในการ สร้างการ เรียนรู้ให้กับเด็ก วาโร เติ้งสวัสดิ์ (๒๕๔๒ : ๑๓๘) ได้กล่าวว่า นิทานและการเล่าเรื่อง หมายถึงเรื่องราวที่เล่าต่อกันมาเป็น เวลานาน เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและให้ความรู้เพื่อเป็นคนดีอยู่ในสังคมได้อย่างมี ความสุข และบางครั้งก็ สอดแทรกคติและคุณธรรม เพื่อสอนใจลงไปด้วย ในระหว่างการเล่าเรื่องให้ เด็กฟัง อาจมีการสนทนาโต้ตอบ อภิปราย ชักถาม แสดงความคิดเห็น และแสดงท่าทางประกอบ เรื่องราวก็ได้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการเล่านิทาน สมศักดิ์ปรี ปุระณะ (๒๕๔๒ : ๔๘) สรุปความหมายของนิทานไว้ว่า ๑. เป็นเรื่องราวที่ผูกขึ้น ๒. เป็นเรื่องราวที่ใช้จากเป็นสื่อในการ ถ่ายทอด ๓. เป็นบทประพันธ์ที่มีลีลาการเล่าแบบเป็นกันเอง ๓. เป็นองการเล่าด้วยวาจา ๔. เป็นเรื่องเล่าที่มีจุดประสงค์ หลัก เพื่อความบันเทิงใจ และมีสิ่งสอนใจเป็น จุดประสงค์รอง สรุปได้ว่า นิทานเป็นเรื่องเล่าที่แต่งขึ้นมาด้วยการผูกเรื่อง ขึ้น โดยอาศัยประวัติของความจริงบ้าง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงบ้าง หรืออาจเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นมาจากจินตนาการหรือ อิงความจริง มี ๖ วัตถุประสงค์เพื่อความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินสอดแทรกแง่คิด คติสอนใจและแฝงด้วยการปลูกฝัง

คุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม เพื่อให้ผู้ฟังนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม ความหมายของการ เล่านิทาน กรมวิชาการ (๒๕๔๓ : ๙๘-๙๙) ได้กล่าวว่า การเล่านิทานถือได้ว่าเป็นศิลปะดั้งเดิมอย่างหนึ่งใน การสื่อ ความหมายทางวาจาของมนุษย์การเล่านิทานมาความสุมาให้แก่ผู้ฟังและผู้เล่าพอกัน ถือเป็น วิธีหนึ่งที่จะใช้เป็นเครื่อง ชักจูงให้เกิดเกิดความอยากอ่านหนังสือขึ้นมาบ้าง (กรมวิชาการ, ๒๕๔๓ : ๙๘- ๙๙) นอกจากนั้น ยังสามารถใช้นิทานเป็น สื่อนำไปสู่การเรียนการสอนต่าง ๆ และนิทานยังคงใช้เป็น ส่วนสำคัญยิ่งของการสอนเด็กในระดับปฐมวัย จุดมุ่งหมายใน การเล่านิทาน เพื่อพัฒนาทักษะในด้าน การใช้ภาษา การฟัง พูด คิด ถาม สังเกต ซึ่งเป็นพื้นฐานนำไปสู่การอ่านใน โอกาสต่อไป นอกจากนั้นคณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาสื่อการสอนระดับปฐมวัยศึกษา (๒๕๔๗ : ๒๔๘) ได้กล่าวว่า นิทานยังเป็นตัวกลางถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ อารมณ์ความรู้สึก ความสนใจ ประสบการณ์ ทศคติและค่านิยมที่ เหมาะสม ส หรับเด็กมาใช้เล่านิทาน เพื่อช่วยให้เด็กปรับตัวและเตรียมรับ สถานการณ์ในชีวิตประจำวัน เกริก ยูพันธ์ (๒๕๓๙ : ๓๕) การเล่านิทาน คือ ผู้ที่มีความสามารถ ในการเล่าเรื่องราว ผู้เล่าแต่ละ คนมักจะมีลักษณะเด่นพิเศษแตกต่างกัน บางคนใช้เสียงเป็นสิ่งเร้าความสนใจ บางคนอาจใช้ท่าทาง ประกอบการเล่า แล้วเกิดความสุขสนุกสนาน บางคนสร้าง สื่อ หรืออุปกรณ์ช่วยในการเล่าให้เกิดความตื่น ตาตื่นใจ พัชรวิชัยสนธิ (๒๕๓๕ : ๘๐) ได้กล่าวว่า การเล่านิทาน หมายถึง การเล่าเรื่องให้เด็กฟังและ สนทนาโต้ตอบ อภิปรายซักถาม แสดงความคิดเห็น และแสดงท่าทางประกอบเรื่องราว หรือ ประสบการณ์รอบตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการเล่า เช่นเดียวกับ เนื้อน่อง สันบุญ (๒๕๔๑ : ๓๕) ได้กล่าวว่า การเล่า นิทานหมายถึง การถ่ายทอดเรื่องราวของนิทานให้เด็กเข้าใจ ด้วยการเล่าโดย ใช้น้ำเสียง ท่าทาง สื่อวัสดุ ตลอดจนวิธีการประกอบการเล่าและยังครอบคลุมถึงการส่งเสริมให้เด็กได้ มีโอกาสเป็นผู้เล่าด้วยตนเอง สรุปได้ว่า การ เล่านิทาน หมายถึง วิธีการในการถ่ายทอดเรื่องราวของนิทานให้เด็กได้ฟัง ไม่ว่าจะ เป็นโดยใช้น้ำเสียง ท่าทางประกอบ เรื่องราว สื่อวัสดุอุปกรณ์ตลอดจนการส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาส เป็นผู้เล่าด้วยตนเอง

คุณธรรมจริยธรรม ความหมายของคุณธรรม มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้ คุณธรรม หมายถึง วิธีแห่งการปฏิบัติ ปฏิบัติตามปฏิบัติตามครรลองของการแสดงออกที่เห็น แก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก ซึ่งคำว่าคุณธรรม นี้มีมาแต่สมัย ดึกดำบรรพ์อย่างน้อยก็เมื่อพุทธศาสนา อุบัติขึ้นในโลกโดยนักปราชญ์ สมัยก่อนคริสต์ศักราชได้เน้นคำสอนเกี่ยวกับ คุณธรรมไว้ต่างกัน คือ หลักคำสอนปรัชญาของโสเครตีส (Socrates) อธิบายว่า คุณธรรม คือ ความรู้ (Virtue is Knowledge) เป็นสิ่งซึ่งสอนให้รู้ได้ เช่น ความรัก ความดี ความจริง ความสวยงาม และความยุติธรรม (พินิจ รัตนกุล (๒๕๑๕ : ๖๘) ต่อมาคำสอนนี้ถูกถ่ายทอดมายังเพลโต (Plato) ได้ให้ความหมายว่า คุณธรรม คือ ความรู้ ที่ได้มาจากการ สั่งสมปฏิบัติซึ่งค ากกล่าวของเพลโตนี้ ในหนังสือ“เพลโตและปัญหาเกี่ยวกับคุณธรรม” ๗ กล่าวไว้ว่าความกล้าหาญ เป็น คุณธรรมแต่ต้องกล้าในสิ่งที่ควรกล้า เพราะทำให้เราทำสิ่งที่ดีและมี ความสุข ความพอดีเป็นคุณธรรม เพราะทำให้มี อิศระจากความไม่เป็นทาสของความปรารถนา ความ ยุติธรรมเป็นคุณธรรมเพราะเป็นสิ่งที่ดี และมีประโยชน์ต่อ ส่วนรวม (วราพรพรณ น้อยสุวรรณ. ๒๕๓๖ : ๖๗-๖๙) กู๊ด (Good. ๑๙๗๓ : ๖๔๑)อ้างถึงในนิภา วรฉันท (๒๕๕๒ : ๙-๑๐) ให้ความหมายของคุณธรรม ไว้ ๒ ประการ คือ คุณธรรมหมายถึง ความดีงามของลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมที่ได้กระทำ จนเคยชิน และคุณธรรมหมายถึงคุณภาพที่บุคคลได้กระทำตามความคิด และมาตรฐานของสังคมซึ่งเกี่ยวข้องกับ ความ ประพฤติและศีลธรรม วิชัย ตันศิริ (๒๕๔๓ : ๖๘) ให้ความหมายของคุณธรรมไว้ว่า หมายถึง ข้อประพฤติปฏิบัติอัน เป็น ประโยชน์ และมีความถูกต้องดีงาม นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ ๒ เป็นวัยที่เริ่มเรียนรู้และยอมรับในเรื่องคุณธรรมตามทฤษฎี พัฒนาการทางจริยธรรมของ โคลเบิร์ก (Kohlberg) และเป็นวัยที่เหมาะสมต่อการพัฒนาคุณธรรม และจริยธรรมเป็น อย่างยิ่งเนื่องจากเป็นวัยที่ชอบการเปลี่ยนแปลงและพร้อมจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เด็กในวัยนี้ถ้าได้รับการพัฒนา จริยธรรมและจิตพิสัยที่ดี คือ มีองค์ประกอบหลักด้านความรับผิดชอบ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการวางรากฐานการปลูกฝัง ให้เกิดคุณธรรมและมีความรับผิดชอบเพื่อที่จะเป็น ผู้ใหญ่ที่ดีของชาติต่อไป (ส านักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. ๒๕๔๓ : ๘) สรุปได้ว่า คุณธรรม หมายถึง คุณงามความดีที่สั่งสมอยู่ในจิตใจมนุษย์โดยผ่านประสบการณ์ จาก การได้สัมผัส ซึ่งจะแสดงออกมากจากการกระทำทางกาย วาจา และใจ ของแต่ละบุคคล เป็นสิ่งที่มี ประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผลในการประพฤติปฏิบัติและคิดในทางที่ถูกต้องดีงาม

๒. จุดประสงค์และเป้าหมายของการดำเนินงาน

๑. เพื่อให้เด็ก ๆ มีพัฒนาการด้านสังคม ด้วยการจัดกิจกรรมนิทานคุณธรรมที่ดี
๒. เพื่อให้เด็ก ๆ มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน
๓. เพื่อปลูกฝังให้เด็ก ๆ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม และการใช้ชีวิตประจำวันอย่างมีความสุข

กลุ่มเป้าหมาย

เชิงปริมาณ เด็กอนุบาล ๒ ทั้ง ๖ คน สามารถทำกิจกรรมเกมการศึกษา ร่วมกับเพื่อนได้

เชิงคุณภาพ เด็กอนุบาล ๒ ทั้ง ๖ คน สามารถทำกิจกรรมเกมการศึกษา ร่วมกับเพื่อนได้ อย่างมีความสุข

๓. กระบวนการผลิตผลงานหรือขั้นตอนการดำเนินงาน

๑. วิเคราะห์ปัญหา

ในทุกๆวันเด็กๆจะต้องมาโรงเรียนและทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน โดยคุณครูจะให้เด็กๆ ทำกิจกรรมกิจวัตรประจำวัน คุณครูสังเกตว่า เด็กส่วนใหญ่ไม่เก็บของเล่น แปรงฟันเอง ไม่ได้ มีพัฒนาการด้านสังคมค่อนข้างน้อย เวลาเล่นจะต่างคนต่างเล่น ต้องรอคำสั่งจากคุณครูถึงจะเข้ามาเก็บของเข้าที่

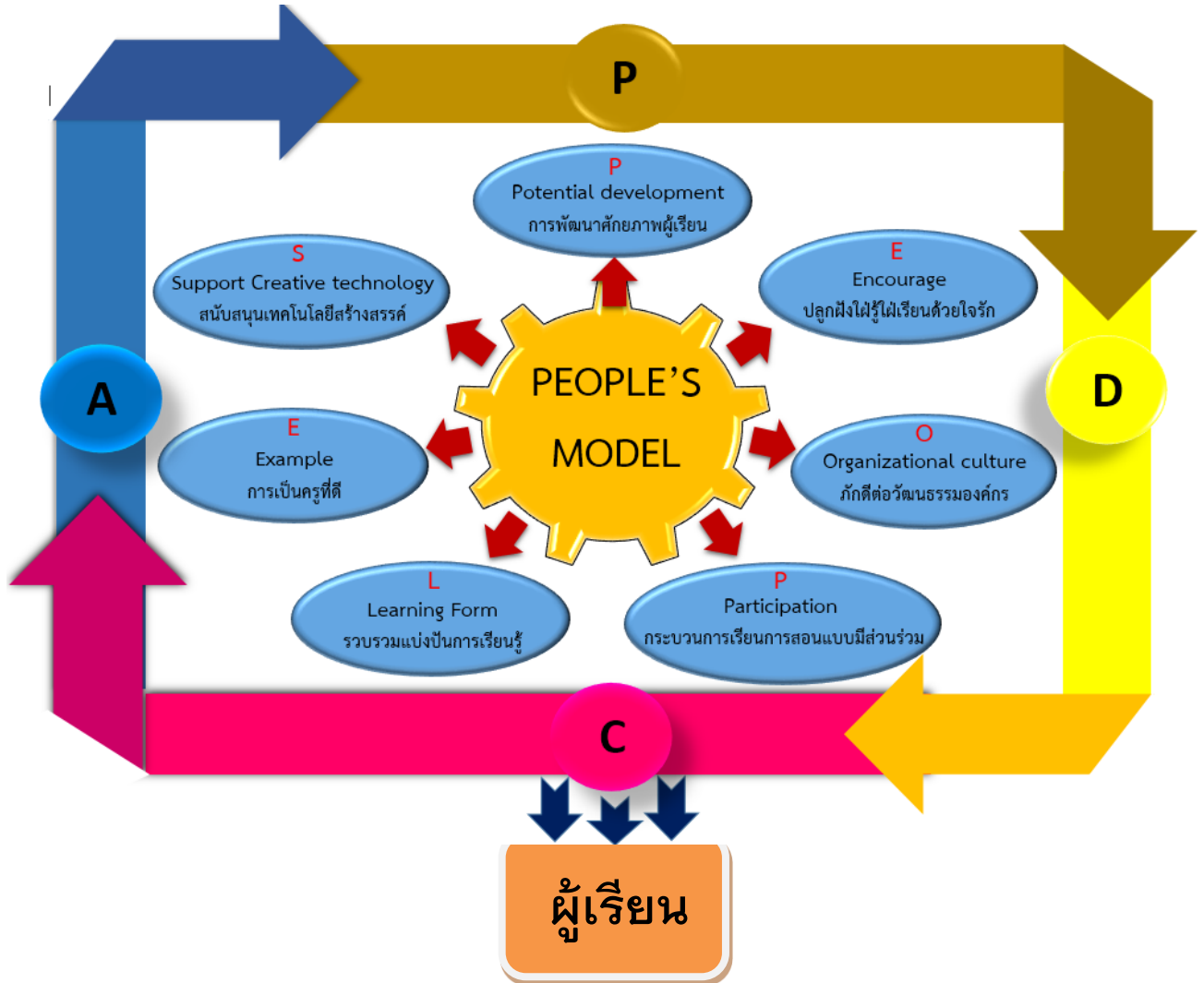
๒. การทดลองทดลอง

ทุกๆวัน คุณครูให้เด็กทุกคน ฟังนิทานคุณธรรมต่างๆ โดยที่ให้เด็กๆเล่นกับเพื่อนๆ คนไหนก็ได้ ในขณะนั้นคุณครูจะคอยสังเกตเพื่อเก็บข้อมูลว่า ใครบ้างที่เก็บของเข้าที่เองได้ มีพัฒนาการด้านสังคมที่ดีและใครบ้างที่ยังปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ไม่กล้าแสดงออก

๓. การดูแล/ควบคุม

นอกจากคุณครูจะดูแลช่วยเหลือเด็กๆ ในการพัฒนาการด้านสังคมแล้ว ยังวางแผนให้เด็กๆ มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในทุกๆวัน โดยผ่านการจัดกิจกรรมนิทานคุณธรรมได้แก่ นิทานความ รับผิดชอบ ความมีน้ำใจ ความแบ่งปัน ความซื่อสัตย์ มาให้เด็ก ๆ ได้ฟัง ร่วมกันกับเพื่อนบ่อยๆ เพื่อให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

PEOPLE'S MODEL และใช้วงจร PDCA

(วิธีการฝึกพัฒนาการโดยการฟังนิทานคุณธรรม)

๑. เรื่องความรับผิดชอบ

ให้เด็กรู้จักรับประทานอาหารด้วยตนเอง รับประทานอาหารให้หมดจาน เมื่อเลิกแล้วต้องนำจานไป เก็บเข้าที่ให้เรียบร้อยตามที่กำหนดไว้ทุกวัน เป็นเวลา ๔ สัปดาห์และครูคอยสังเกตพฤติกรรมที่เกิดขึ้น

๒. เรื่องความมีน้ำใจ

เมื่อเด็กฟังนิทานแล้วร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน แล้วสังเกตเด็กเมื่อครูให้เด็กเข้ากลุ่มทำ กิจกรรมเป็นเวลา ๔ สัปดาห์

๓. เรื่องความสะอาด

ให้เด็กฝึกรู้จักรักษาความสะอาดในการล้างมือทุกครั้งเมื่อทำกิจกรรมเสร็จ แปรงฟันทุกวันตอน กลางวันหลังรับประทานอาหารกลางวัน

๔. เรื่องความอดทน

ร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน ฝึกให้เด็กรู้จักแต่งตัวด้วยตนเอง ใช้เวลาฝึก ๔ สัปดาห์

ความคาดหวังที่จะได้รับการฟังนิทานคุณธรรม

๑. เพื่อปลูกฝังความรับผิดชอบ ความอดทน มีน้ำใจ ความสะอาด
๒. เพื่อฝึกให้เด็กมีสมาธิ
๓. พัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก และการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

๕. การฝึกฝน (ทั้งที่โรงเรียน และที่บ้าน)

คุณครูให้เด็กๆ ฝึกซ้ำๆ จากการฟังนิทานร่วมกันกับเพื่อน รวมทั้งเห็นความจำเป็น ที่เด็กๆ จะต้องปฏิบัติสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างจึงขอความร่วมมือไปยังผู้ปกครอง ให้เด็กๆ ได้มีโอกาสทำกิจกรรมต่างๆร่วมกับคนในครอบครัว หรือบุคคลรอบข้าง โดยมีผู้ปกครองอยู่ข้างๆ ให้คำแนะนำ

๖. การประเมินผล

ประเมินจาก ⇒ การสังเกตของคุณครู และเพื่อนๆ
⇒ การสอบถามและประเมินจากผู้ปกครอง

กระบวนการตรวจสอบ กลั่นกรอง (Best Practice)

๑. การพิจารณาการตั้งชื่อเรื่อง Best Practice และความสมบูรณ์ของ Model จากคุณครูดวงพร พุฒิจิระ หัวหน้ากลุ่มงานบริหารวิชาการ ระดับปฐมวัย
๒. การตรวจสอบเอกสารอย่างถี่ถ้วน จากหัวหน้าระดับชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ และปฐมวัยปีที่ ๑
๓. ได้รับการช่วยพิสูจน์อักษรจากเพื่อนครูประจำชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ ทั้ง ๔ ท่าน
๔. การตรวจสอบความเรียบร้อยของเอกสารอีกครั้ง จากผู้ช่วยหัวหน้ากลุ่มงานบริหารวิชาการ ระดับปฐมวัย

๔.ผลการดำเนินการ ผลสัมฤทธิ์และประโยชน์ที่ได้รับ

สัปดาห์	สิ่งที่ครูเห็นจากการสังเกต	หมายเหตุ
สัปดาห์ที่ ๑	เด็กส่วนหนึ่งมีพัฒนาการด้านสังคมค่อนข้างน้อย เด็กอีกส่วนรอคุณครูบอกให้ไปทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน	
สัปดาห์ที่ ๒	เด็กจำนวนเกินครึ่งมีพัฒนาการด้านสังคมที่ดีขึ้น เริ่มปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ตาม ระยะเวลา	
สัปดาห์ที่ ๓	เด็กๆ สามารถช่วยเหลือตนเอง เก็บของเล่น ของใช้ได้ โดยที่คุณครูไม่ต้องบอก หรือแนะนำอะไร	
สัปดาห์ที่ ๔	เด็กๆ สามารถช่วยเหลือตนเอง เก็บของเล่น ของใช้ได้ ได้อย่างดี มีความสัมพันธ์ ที่ดีต่อกันมากขึ้น เด็กๆบางคนยัง เล่นและทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อนได้อย่างมีความสุข	

๑. เด็กๆ มีความสุข ที่ได้เล่นและทำกิจกรรมเกมการศึกษา ร่วมกับเพื่อนๆ
๒. เด็กๆ มีความมั่นใจ และความภาคภูมิใจในตนเอง รวมถึงมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนๆ ที่ในการเก็บของเข้าที่ แปรงฟัน ล้าง มือด้วยกัน
๓. เด็กๆ มีพัฒนาการด้านสังคมที่ดี มีการปรับตัว และมีความสุขในการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นได้

องค์ความรู้ที่เกิดจากนำ (Best Practice) ไปใช้

๑. การฝึกทำอะไรซ้ำๆ ทำให้เกิดทักษะ และส่งผลต่อการพัฒนาไม่ว่าจะด้านใดก็ตาม
๒. เด็กๆ เรียนรู้และสามารถทำอะไรได้ด้วยตนเอง หากผู้ใหญ่ให้เด็กๆ มีโอกาสลองผิดลองถูก และคอยแนะนำ ดูแล พร้อมกับให้กำลังใจอยู่เบื้องหลัง
๓. ความร่วมมือจากผู้ปกครอง มีความสำคัญต่อการขับเคลื่อน และส่งผลต่อเนื่องต่อการฝึกปฏิบัติ จนเกิดเป็น ทักษะที่ดีติดตัวเด็ก
๔. การใช้โซเชียลในทางสร้างสรรค์ ติดต่อประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองได้แบบฉับไว ส่งผลดีงามต่อความ ร่วมมือของบ้านและโรงเรียนได้อย่างดี

๕. ปัจจัยความสำเร็จ ที่ช่วยให้งานประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อคุณภาพของนวัตกรรม/แนวปฏิบัติที่ดี

๑. ผู้อำนวยการโรงเรียน เปิดโอกาสในเข้ารับการอบรมเรื่อง Best Practice อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มีความรู้ความเข้าใจ ในการดำเนินงานได้อย่างราบรื่นมีประสิทธิภาพ
๒. หัวหน้ากลุ่มงานบริหารวิชาการ ระดับปฐมวัย ให้คำแนะนำตลอดการดำเนินงาน
๓. ความร่วมมืออย่างดีเยี่ยมจากผู้ปกครอง

๖. บทเรียนที่ได้รับ (Lesson Learned) (ระบุสรุปข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ และข้อควรระวังที่เป็น แนวทางในการนำนวัตกรรม/แนวปฏิบัติที่ดีไปใช้/พัฒนาต่อ หรือดำเนินการให้ ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น)

๑. ความเอาใจจริงเอาใจของคุณครูต่อการฝึกให้เด็กๆ ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ รวมถึงการติดตามสอบถาม ขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง ให้เด็กๆ มีโอกาสทำด้วยตัวเอง ทำให้เห็นการพัฒนาการด้านสังคมของเด็กๆ ทั้งที่บ้านและโรงเรียน
๒. การสร้างวินัยหรือฝึกให้เด็กๆ ทำอะไรได้ อาศัยความต่อเนื่องและเวลา ไม่ได้ผลลัพท์มาโดยเร็ว ดังนั้น ครูจึง ต้องใจเย็น พยายามพรีำแนะนำอย่าง ต่อเนื่อง
๓. การทำนิทานให้เพื่อนครูแต่ละห้องมีไว้ใช้สอนเด็กๆ

๗. การเผยแพร่/การได้รับการยอมรับ/รางวัลที่ได้รับ

๑. รูปแบบ/วิธีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ (Best Practice)

- ⇒ การประชุมประจำเดือน เป็นโอกาสที่ได้แบ่งปันให้เพื่อนๆ ครูระดับปฐมวัยได้รับทราบถึงแนวการ ปฏิบัติที่ดีในขณะที่ได้ดำเนินการ จนถึงเมื่อดำเนินการแล้วเสร็จด้วย
- ⇒ ได้แบ่งปันในระหว่างการพบปะพูดคุยในระดับสายชั้นปฐมวัยปีที่ ๒
- ⇒ การเผยแพร่วิธีปฏิบัติที่ดี ผ่านทางใบงาน “สัมพันธ์บ้านและโรงเรียน”
- ⇒ การเผยแพร่วิธีปฏิบัติที่ดี ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียน

๘. การขยายผล (Best Practice) หน่วยงานที่มีส่วนร่วม

.....

ภาคผนวก

บรรยากาศในการทำกิจกรรม เรื่องมีความซื่อสัตย์

เรื่องมีความความรับผิดชอบตนเอง

คุณธรรมเรื่องความสะอาด

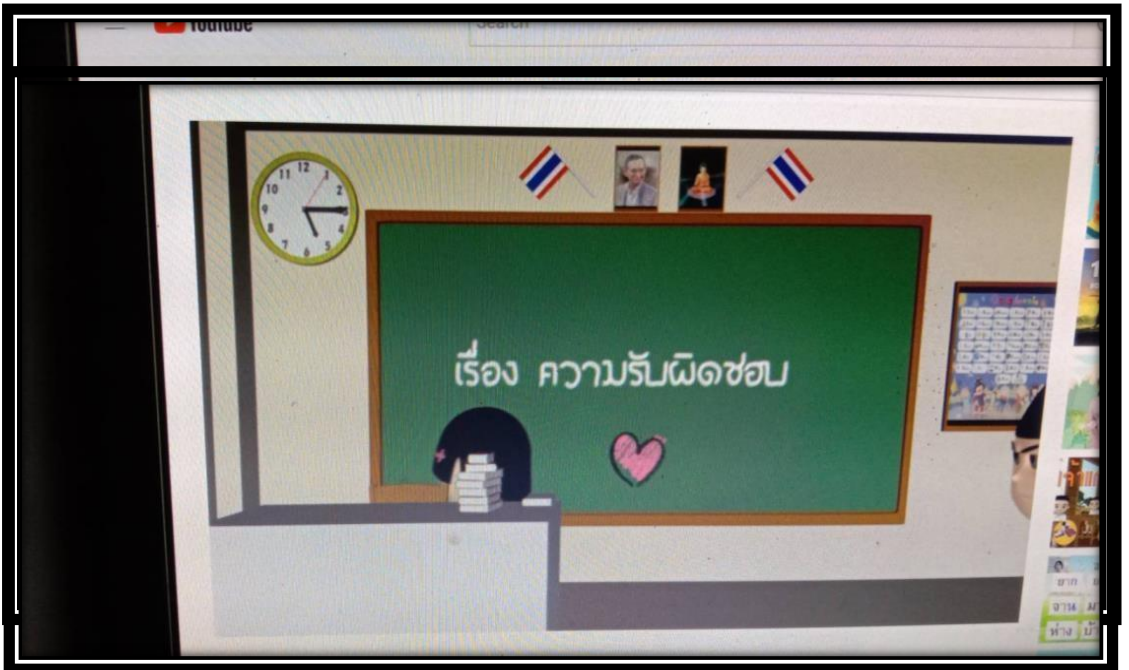

กิจกรรมเรื่องน้ำใจ

นิทานคุณธรรม

บรรณานุกรม

๑. วิยะดา บัวเพื่อน . (๒๕๓๑). การฝกความสนใจในการเล่นเกมการศึกษาของเด็กปฐมวัยโดยครู ชี้แนะ และเล่นด้วยตนเอง. ปริญญาพนธ์ กศม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
๒. ณีฎฐาพร พงษ์สิงห์. (๒๕๓๙) พฤติกรรมชอบสังคของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ การเล่นเกมการศึกษาเป นกลุ่มอย่างมีแบบแผน. ปริญญาพนธกศม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
๓. <http://www.brainkiddy.com/article>